

[Landbrugsministeren.]

tillægge ejerne et konjunkturreguleret vederlag for salget.

Man må håbe, at denne adgang kan fremkalde salgstilbud fra institutioner, der hidtil har holdt fast på deres jord, fordi jordbesiddelsen — i modsætning til de kontanter og pantebreve, jorden kan indbringe ved salg — sikrer den et aktiv af varig realværdi uanset prisudviklingen.

Lovforslagets afsnit C indeholder en regel om, at bestående institutioner eller sammenslutninger skal være berettigede til at afhænde landbrugsjord, uanset om der måtte være bestemmelser i vedtægter, fundatser eller lignende, som er til hinder for afhændelse.

Idet jeg med hensyn til forslaget enkelte bestemmelser iøvrigt skal henvise til de udførlige bemærkninger, der er knyttet til forslaget, skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om embedslægevæsenets ordning*.

I 1950 udskød man revisionen af loven om embedslægevæsenets ordning til foretagelse i rigsdagssamlingen 1956-57. Når lovens revision nu på ny foreslås udskudt, skyldes det, at det vil være ønskeligt, at der, før en sådan revision finder sted, har været lejlighed til at indhøste en række erfaringer vedrørende de i tiden siden den sidste verdenskrig gennemførte betydningsfulde love inden for sundhedsvæsenets og levnedsmiddellovgivningens område. Det er derfor foreslået, at revisionen udskydes i yderligere 5 år, således at den vil være at foretage i folketingssamlingen 1961-62.

På et enkelt punkt er det dog fundet ønskeligt allerede nu at foreslå embedslæge-loven ændret. Det drejer sig om bestemmelsen i lovens § 16, stk. 2, om de honorarer, som tilkommer embedslægerne for visse retsmedicinske forretninger. Embedslægeforeningen har i et andragende til indenrigsministeriet anholdt om, at de pågældende honorarer, der er fastsat i selve loven, og som senest er blevet forhøjet ved lov nr. 118 af 31. marts 1952, på ny må blive forhøjet under hensyn til den siden

da stedfundne stigning i prisniveauet. Foreningen har samtidig henstillet, at der under hensyn til de vanskeligheder, det medfører, at disse honorartakster kun kan ændres ved lov, søges truffet bestemmelse om, at taksterne fremtidig kan fastsættes ved bekendtgørelse fra indenrigsministeriet; foreningen har tillige henvist til, at der allerede ved bestemmelsen i § 20, stk. 3, i lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme er tilvejebragt hjemmel hertil, for så vidt angår embedslægernes forretninger i henhold til denne lov, hvorved bestemmelsen i § 16, stk. 2, nr. 3, i embedslæge-loven er blevet ophævet.

Sundhedsstyrelsen har anbefalet forslaget.

Idet jeg iøvrigt henviser til de bemærkninger, der er knyttet til lovforslaget, anbefaler jeg herved forslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov om bekæmpelse af kønssygdomme*.

Denne lov, som blev vedtaget under indtryk af den voldsomme stigning i antallet af smittede med kønssygdomme under og umiddelbart efter besættelsen, skulle efter sin § 22, stk. 4, forelægges til revision i rigsdagssamlingen 1951-52. På dette tidspunkt var antallet af smittede med kønssygdomme ganske vist igen faldet, således at det endog var lavere end før krigen; men under hensyn til, at loven i de mellem-liggende 5 år havde fungeret godt og gnidningsfrit, og til, at det fra lægelig side blev understreget, at det endnu ikke var forsvareligt at slække på agtpågivenheden over for kønssygdommene, blev revisionen udskudt i 5 år.

Når det nu på ny skal overvejes, om loven skal revideres, må man konstatere, at sundhedstilstanden på kønssygdommenes område er stort set den samme som i 1952. Antallet af anmeldte tilfælde af gonorré er ganske vist steget med næsten 15 pct. i årene fra 1951 til 1955, men til gengæld viser tallene for andre kønssygdomme en nedadgående tendens.

Man må imidlertid samtidig konstatere, at der stadig er grund til at være stærkt på vagt mod disse sygdomme.

Det afgørende argument for at foreslå